

द्वितीय पत्र ११

मनु

१०

भाष्य

जालयदे प्रतिषेधेनास्वसन्ति॥ येन तद्विशेषं हं संस्वशाब्देन निषेधयति॥ यत्न
एतदपि स्मरणमेव अन्यत्रातास्वसि न जालयादप्रवृत्तिप्रमादपावः स्या
उक्तं वै नदिगिति वेष्टितेन महता वास्त्रे प्रणयनेनाचार्यारण्यमभिप्रा
या लक्ष्यंते॥ विशेषश्चात्रानुमीयते अनापदिर्न भक्षयेदिति विधत्त
ते सामात्यप्रतिषेध उभयोरप्येव चापयेव मांसविक्रयाप्यर्थं यशो
हन्त्यंते॥ मांसना॥ आपणो मांसस्येत्येके॥ बहुरंवा॥ मांसं संशोष्य
विरम्यापितं॥ नरैर्लेर्विकीर्य भक्षयंते तेन स्वविधिकराः॥ मयूरवला
कादयः॥ आपन्नत्स्ववचना नुतेषां पादिकी भक्षताप्यस्ति॥ स
हियठति कुकुटो विकरणातिनि॥ तच्चात्र मानववस्य वचनस्य कु
कुटोपसहारः शब्दो वक्तुं॥ कुकुटो नाम घृणस्य आनर्थक्यप्रसं
गान्॥ वक्तव्ये वला किकका कोलं रंजरीटकं॥ मन्त्र्यादा विद्वज
हासु मन्त्र्यानेव च सर्वशः॥ वक्तवला किकका कोलानि महु मन्त्र्या

नरभावान् ॥ सुताद्वितत्रप्रतिपत्तिः ॥ केव तेषावसाङ्गि समाश्रितः ॥ न प्रयो
 जनवशेनाप्यनरकल्पनंर नृदादादयः ॥ यकुनिकेस्यउपलब्ध्याः ॥
 ॥ प्रनुदानं जालपदांश्चकोयाद्येनश्चविकिसत् ॥ किमज्ञतश्चमत्स्या
 दादानूसौतंवल्लरमेवच ॥ प्रनुषवद्वन्त्यचंवायेभक्षयंति ॥ स्वभावपष
 केयापदिरागप्रनुदाः शनपत्रादयः ॥ जालपादाश्चाद्यादयः तेषां
 विकल्पउक्तो ननुचविकल्पोन्यनरत्रेष्वाः ॥ प्रवृत्तिः सावाप्रतिपत्तिः ॥ न=
 द्वेषपिस्थितेवल्लोकिंकहिभक्षरां ॥ तत्सत्येवार्धित्वेनशास्त्रीये
 येननियमनः स्यात् ॥ नत्रविकल्पितः स्यात् ॥ तत्रविकल्पितस्यप्र
 तिषेधस्यनकिंचित्प्रयोजनंयप्रयामः ॥ उच्यतेदत्तोक्तेरमेतत् ॥ य
 त्राबुद्धिपूर्वप्रयोगाश्चदादेवार्थावगतिः ॥ यौतुयेयः स्वयंग्रंथः समा
 हितचेतसाप्रयत्नवताशानसाहमिकंसंज्ञेष्टुमाचार्येणप्राणीनं
 ॥ तत्राशवामनप्यकंप्रयोक्तुंअनश्चाचार्यामिधातंउनीयते ॥ भूते